

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta capitibus residuis lib. Tobiae, in quibus describuntur
Canticum Tobiae ejusquè Vaticinium &c.

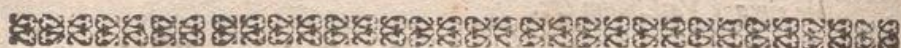
[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 3.

Desumpta ex capitibus residuis lib. Tobia, in quibus describuntur Canticum Tobia ejusquè Vaticinium &c.

Considera: **M**E quidem superius dixisse: Seniore[m] Tobiam tam N.374.
 magrè tulisse oculorum cæcitatem, ut Angelo sibi gaudium denunciante furdas aures objecisse videretur, nullum admissurus gaudium, puta tale, quod terrenum & sensibile vocari solet. Cum enim (ut S. Scriptura loquitur cap. 2.) ab infantia sua semper timuerit Deum, & mandata ejus custodierit, non est contristatus contra Deum; quòd plaga cæcitat[is] evenerit ei, sed immobilis in Dei timore mansit, gratias agens Deo omnibus diebus vitæ suæ. Hinc cum tristitia sensuali, ex malo tantum corporeo nata, stetit in Tobia gaudium spirituale, sicquè moerente inferiori homine, exultabat Superior, qui tandem cap. 13. in pulcherrimas laudes linguam resolvit, ut sic spiritualis lætitiæ, & debitæ erga Deum gratitudinis testimonium daret extrinsecus, quod omni tempore intrinsecus fovebat, divinò lumine in anima illustratus, dum oculorum usu carebat in capite. Tale gaudium devotis Deo servis promittens Isaias cap. ultimò asserit: *letamini cum Jerusalem, & exultate omnes in ea, qui diligitis eam: gaudete cum ea, ut fugatis, & repleamini ab ubere consolationis ejus, ut mulgeatis & deliciis affluatis ab omnimoda gloria ejus.* Quæres autem: ex quo fonte trahatur hoc gaudium? respondent præcedentia Prophetæ citati verba, versu quintò legenda: *audite verbum Domini, qui iremitis ad verbum ejus.* Ergo soli divino timori hoc gaudium, nullis sat explicandum præconiis debetur, prout suò confirmat exemplo senex ille, qui primus meruit gaudium universæ terræ Christum Salvatorem gestare in ulnis, eâ solum de causa, quòd fuerit homo justus & timoratus. Lucæ 2. Christiane Lector quid doles: nullum tibi in terris esse gaudium, teque ab omni sinistro casu ad eò affligi, ut mori delectet, vivere tædeat. Planè sola divini timoris inopia, moeroris continui causa est. Times quidem, sed instar Petri, qui dum mori timuit, vitam negavit. Times instar Pilati, quod dum gratiam Imperatoris perdere timuit, authorem omnis gratiæ perdidit. Bonorum temporalium jacturam subire times, sed illum, qui omne Bonum est, offendere non times. Sanitatem corporis aut vitam amittere times, sed vitæ Domino injurius esse non times, verborum

borum Christi oblitus, quibus tam seriò admonet: *hunc timete, qui potest & corpus & animam perdere in gehennam, tam temporali, quam æternò gaudiò te privandò.*

FASCICULUS LVII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. Judith, in quibus describitur Victoriosi Nabuchodonosori Arrogantia, & consiliium de obtinendo Dominio totius orbis.

N. 375. *Considera:* **N**Ullum tam enorme flagitium committi à Regibus & Principibus, quod à Populo visum vel auditum non illicò trahat ad parem sequelam instar magnetis. Vix Nabuchodonosor de Rege Medorum triumphans, summum arrogantia & superbia gradum conscenderat, ocius sequaces habuit omnes ministros, quibus parì jam superbiâ tumentibus teste S. Scripturâ capite cit. Placuit Regis consiliium de subjugendo universo terrarum orbe conceptum. Qui integram Civitatem toxicò molitur inficere, venenum fontibus injicit, non dubius: eventurum inde, ut illud in omnes aquas propagetur, & per cuncta bibentium colla fluat. Parì proh dolor! astutiâ utitur Damon: integrum Regnum aut Provinciam venenò criminum infecturus, Principis aut Regis pectori ceù fonti illud primitùs injicit, probè sciens: exinde brevi deventurum in subditos, quos constat ad Regum exempla componi. *Sicut parvus lapis, ait S. Vincent. Ferrer. Serm. 3. Dom. 20. Pentecost. solus cadit, & non precipitat alios, sic nec parva Persona, sed magni lapides, id est, persona notabiles exemplò malò multos precipitant.* Erat Pharaoni juratissimò Hebræorum hosti fixum ratumque eos in extremam usque devolvere miseriam; quare operibus luti & lateris illos adjicit, proponens Magistros magnæ authoritatis homines, qui
tum